

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecătorii - Ion Guzun, Iurie Diaconu, Toma Nadejda, Elena Cobzac, Liliana Catan, Anatolie Țurcan, Victor Boico,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile în anulare declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Burlacu Vitalie și ultimul, de avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatei Baglai Irina și ultima, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Burlacu Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx Xxxxx;

Baglai Irina Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. instanța de fond: 11.04.2014-12.07.2016;
2. instanța de apel: 24.10.2016-10.04.2017;
3. instanța de recurs: 15.03.2018-18.07.2018;
4. instanța de recurs în anulare: 14.02.2019-11.07.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, Burlacu V. a fost condamnat în baza art. art. 26, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, echivalentul a 120 000 lei și în baza art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 7 000 unități convenționale, echivalentul a 140 000 lei, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani și 4 luni, cu amendă în mărime de 8 000 unități convenționale, echivalentul a 160 000 lei, în beneficiul statului.

Baglai I. a fost condamnată în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată s-a dispus a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Burlacu V. acționând prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, având rolul de autor și organizator, prin participație complexă, a comis infracțiunea de corupere activă, și anume: În perioada februarie – 07.03.2014, Burlacu V., acționând de comun acord cu persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, în scopul oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, l-a contactat de mai multe ori pe cet. Cosovan Gh., cu care se cunoștea de mai mult timp, pentru a-l determina pe ultimul să contribuie la realizarea intențiilor sale criminale.

Astfel, la 06.03.2014, în jurul orei 19¹⁵, aflându-se în incinta centrului comercial „Jumbo”, situat pe Xxxxx, xx, mun. Xxxxx, Burlacu V., în cadrul întâlnirii inițiate din timp cu Cosovan Gh., i-a comunicat acestuia că, reprezintă un grup de persoane interesate de instituirea unor pârgii de control asupra legislativului RM, în special prin coruperea unor deputați și determinarea acestora de a promova eventuale interese ale grupului de persoane pe care le reprezintă.

Totodată, în procesul discuțiilor, Burlacu V., cunoscând că, Ghenadie C. se află în relații de colegialitate cu membrul Frațiunii „Partidului Liberal Reformator” în Parlamentul RM, Arhire A., i-a promis lui Cosovan Gh. mijloace bănești în sumă de 250 000 dolari SUA, pentru ale transmite personal sau prin alt intermediar deputatului nominalizat, care este persoană cu funcție de demnitate publică, în vederea determinării acestuia să părăsească fracțiunea „Partidului Liberal Reformator” din cadrul Parlamentului RM.

Organul de urmărire penală mai indică că, în continuare, Burlacu V., fiind asistat de complicele său Baglai I., care se afla cu mijloacele bănești în preajma locului discuției, i-a oferit lui Cosovan Gh. o geantă în care pretindea că, se conțin mijloace financiare în sumă de 250 000 dolari SUA, ofertă care a fost refuzată la acel moment de către acesta cu condiția că, discuția inițiată la subiect va continua ulterior.

În continuarea intențiilor sale criminale, exprimate prin dorința de a corupe o persoană cu demnitate publică, la 07.03.2014, în jurul orie 09¹⁰, Burlacu V. s-a întâlnit conform înțelegerii prealabile cu Cosovan Gh. în incinta cafe-barului „Fresh-Line”, amplasat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, xx, unde determinându-l în continuare pe acesta să realizeze acțiunile orientate spre coruperea deputatului nominalizat, potrivit concluziei de învinuire, fiind asistat de complicele său Baglai I., care se afla cu mijloacele bănești în preajma locului discuției, i-a transmis în acest sens mijloace bănești în sumă de 250 000 dolari SUA, ceea ce conform cursului oficial stabilit de BNM la 07.03.2014, reprezintă echivalentul sumei de 3 414 900 lei, sumă ce constituie

proporții deosebit de mari, pentru ca ultimul să le transmită deputatului în Parlamentul RM, Arhire A., care este persoană cu funcție de demnitate publică.

Tot el, Burlacu V. în cadrul discuțiilor purtate cu mijlocitorul Cosovan Gh. în vederea realizării prin intermediul ultimului a coruperii deputatului în Parlamentul RM, Arhire A., suplimentar la suma de bani transmisă de 250 000 dolari SUA, a promis că-i va achita persoanei cu demnitate publică lunar mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 5 000 dolari SUA, pentru ca acesta, folosind situația de serviciu, să promoveze unele eventuale interese ale grupului de persoane pe care-l reprezintă. La 07.03.2014, după transmiterea lui Cosovan Gh. a banilor în sumă de 250 000 dolari SUA, Burlacu V. împreună cu Baglai I. au fost prinși în flagrant, iar mijloacele bănești au fost ridicate.

Tot el, Burlacu V., acționând prin înțelegere prealabilă potrivit actului de învinuire cu Baglai I. precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, având, rolul de autor și organizator, prin participație complexă, a comis pregătirea infracțiunii de corupere activă în următoarele circumstanțe: În perioada de timp ianuarie – 07.03.2014 Burlacu V., acționând de comun acord cu Baglai I. și persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, în scopul oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, a primit de la persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală suma de 500 000 euro.

În scopul depozitării mijloacelor bănești în sumă de 500 000 euro destinați coruperii persoanelor cu demnitate publică, Burlacu V. i-a indicat lui Baglai I. să identifice o instituție bancară în care urmau a fi păstrați banii nominalizați.

Ca urmare, la 14.02.2014, Baglai I. a încheiat cu filiala Botanica a BC "Energbank" S.A. un contract de locațiune a safeului metalic nr. xx, în care a plasat mijloacele financiare în sumă de 500 000 euro.

Disponând de suma de 500 000 euro, în perioada ianuarie – 07.03.2014 Burlacu V. l-a contactat de mai multe ori pe cet. Cosovan Gh., cu care se cunoștea de mai mult timp, pentru a-l determina pe ultimul să contribuie la realizarea intențiilor sale criminale.

În cadrul întâlnirilor avute cu Cosovan Gh., i-a comunicat acestuia că, reprezintă un grup de persoane interesate de instituirea unor pârgii de control asupra Legislativului RM, în special prin coruperea unor deputați și determinarea acestora de a promova eventuale interese ale grupului de persoane pe care le reprezintă.

Totodată, în procesul discuțiilor, Burlacu V., știind despre faptul că, Cosovan Gh. cunoaște cu membrii Frațiunii "Partidului Liberal Democrat din Moldova" din Parlamentul RM, deputații Butmalai I. și Cimbriciuc Al-dru, i-a promis lui Cosovan Gh. mijloace bănești în sumă de 500 000 euro, care se aflau în safeul metalic

nominalizat, pentru ca acesta să le transmită personal sau prin alt intermediar deputaților nominalizați, care sunt persoane cu funcție de demnitate publică, în vederea determinării acestora să părăsească fracțiunea "Partidului Liberal Democrat din Moldova" din cadrul Parlamentului RM.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Burlacu V., să fie condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 26, 42 alin. (2), alin. (3), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă prin cumul parțial sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani închisoare, cu amendă în mărime de 8 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Baglai I. să fie condamnată în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei și în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei, în temeiul art. 84 Cod penal, și să-i fie aplicată pedeapsa definitivă, prin cumul parțial sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei.

Mijloacele financiare în sumă de 250 000 dolari SUA ridicate la 07.03.2014 de la Cosovan Gh., a mijloacelor financiare în sumă de 500 000 euro ridicate la 12.03.2014 din safeul metalic cu nr. xx al filialei Botanica a BC „Energbank” luat în locațiune de Baglai I., a mijloacelor financiare în sumă de 53 000 euro, 153 310 dolari SUA și 48 900 ruble RUS, ridicate la 05.12.2014 în cadrul efectuării percheziției safeului metalic cu nr. xx deținut de Baglai I., în filiala nr. xx "Ștefan cel Mare" a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale" SA, precum și automobilul de marca/model "Porsche Cayenne", cu n/î xxxxx, să fie confiscate în ordinea art. 106 Cod penal și să fie trecute gratuit în folosul statului, ca bunuri folosite și destinate la săvârșirea infracțiunii.

În motivarea apelului *procurorul* a indicat, că vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor incriminate, este dovedită în volum deplin prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării instanței de judecată și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

La adoptarea sentinței, instanța a indicat că, acțiunile cet. Baglai I. urmează a fi calificate de la art. 26, 42 alin. (5) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal la art. 323 alin. (1) Cod penal, favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

În acest sens instanța de judecată a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrat faptul complicității lui Baglai I. la săvârșirea infracțiunii cu Burlacu V., or, deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” SA și BC „Moldindconbank” SA și transmiterea banilor nu echivalează cu rolul de complicitate la corupere, astfel, favorizând asupra faptei dinainte nepromisă a unei infracțiuni grave, ceea ce de fapt și denotă latura obiectivă a infracțiunii date.

Faptul că, inculpata cunoștea despre intenția directă a inculpatului Burlacu V. de a comite infracțiunea care i se încredinează acestuia, este dedusă și din relația apropiată a inculpaților, bazată pe o încredere totală, fapt demonstrat prin aceea că, inculpata a achiziționat automobilul de marca/model „Porche Cayenne”, cu n/î xxxxx, iar în realitate acest mobil era folosit de inculpatul Burlacu V. Faptul că, acest bun mobil era folosit de Burlacu V., se dovedește prin aceea că, în ziua comiterii infracțiunii anume acesta folosea acest bun, iar numărul de înmatriculare are inițialele inculpatului Burlacu V.

Astfel, în cazul dat s-a prezumat că, procurarea mijlocului de transport indicat a fost procurat anume cu scopul de comiterea de către inculpați a infracțiunii înscrinate, deoarece deține un grad înalt de siguranță pentru transportarea mijloacelor financiare destinate pentru săvârșirea infracțiunii.

În opinia acuzării faptul că, Baglai I. cunoștea despre mijloacele financiare că, erau destinate pentru coruperea deputaților, s-a datorat aceluși fapt că, ea se plimba liberă prin mun. Chișinău cu sume impunătoare de bani la dânsa, iar acest lucru s-a datorat unor asigurări, care puteau veni numai din partea lui Burlacu V.

Faptul că, relația dintre inculpați era una foarte apropiată, este demonstrat și prin descifrările comunicărilor telefonice purtate de aceștia.

În cazul dat, a considerat eronată poziția instanței de judecată că, acțiunile cet. Baglai I. urmează a fi recalificate în art. 323 alin. (1) Cod penal, deoarece din cumulul de probe acumulate la faza urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, reiese cu certitudine comiterea de către aceasta a infracțiunilor imputate.

Totodată, instanța de judecată nu a motivat din ce cauză lui Burlacu V. nu i-a fost aplicată pedeapsa maximă prevăzută de norma art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, deși, infracțiunea comisă de acesta prezintă un mare pericol social și este calificată de lege ca infracțiune gravă și a considerat că, corectarea inculpatului este posibilă numai prin atragerea la răspundere penală a acestuia și izolarea lui de societate.

avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motivul lipsei faptei infracțiunii imputate și lipsa probelor.

În motivarea cererii de apel a avocatul a invocat că, la condamnarea cet. Baglai I. pentru favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, instanța nu a invocat nici un argument, mai mult s-au mai puțin credibil. Instanța face o descriere a componenței de infracțiune, prevăzută de art. 325 în raport cu acțiunile lui Burlacu

V., ca în final, să constate că, acesta din urmă era în relații de prietenie cu Baglai I., aveau încredere unul față de altul că, ultima a luat în locațiune safeu de la băncile comerciale, depozitând banii care nu-i aparțineau. În aceiași ordine de idei, instanța a reținut, că, *"inculpata nu știa despre acțiunile lui Burlacu V., ceea ce denotă că, Baglai I. a cunoscut despre circumstanțele cauzei numai după ce a fost reținută"*.

Odată cu negarea complicității cet. Baglai I. la comiterea infracțiunii de corupere a deputaților, inclusiv, prin lipsa probelor, instanța, totodată, a calificat faptul deținerii în locațiune a safeurilor bancare și transmiterea banilor lui Burlacu V., ca și favorizare a unei infracțiuni grave. Însă, această concluzie a colegiului nu are un suport probatoriu și vine în contradicție cu prevederile următoarelor norme legale. Existența infracțiunii de favorizare este condiționată de pre existența unei infracțiuni și a infractorului care a săvârșit-o. Fapta anterioară favorizării trebuie să constituie infracțiune în sensul definiției date în art. 14 Cod penal.

În lipsa uneia dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, favorizarea acestei fapte nu constituie infracțiune prevăzută de alin. (1) art. 323 Cod penal.

Astfel, analiza componenței de infracțiune, prevăzută de art. 323 Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei, denotă că, Baglai I. nu a comis fapta, pentru care a fost condamnată.

avocații Ceachir A., Mîța O. și Filatov S. în numele inculpatului Burlacu V., au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul lipsei faptei infracțiunii incriminate și lipsei componenței de infracțiune în acțiunile acestuia.

În motivarea cererii de apel, avocatul Mîța O. a invocat următoarele argumente:

De către organul de urmărire penală nu doar nu a obținut probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulul probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine că, fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței infracțiunii.

Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

Pornind de la deficiențele învinuirii aduse și actului de sesizare a instanței de judecată, se impune concluzia existenței unei provocări și indiciilor unui dosar clasic pornit la comandă, care nu are la baza sa nici un suport probatoriu de comitere a infracțiunii de corupere activă.

Sentința instanței de judecată nu este bazată pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Astfel, în materialele cauzei lipsesc probe, care demonstrează cu certitudine că, fapta, incriminată, și anume coruperea activă nu întrunește elemente ale

infrațiunii. Instanța s-a pronunțat doar în baza declarațiilor martorilor acuzării, fără a da o apreciere justă și altor probe din cadrul dosarului.

Astfel, cum rezultă din materialele cauzei, de către organul de urmărire penală nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra toate circumstanțele cu referire la faptele imputate.

Instanța de fond a încălcat art. 364 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece n-a soluționat cererea apărării privind recunoașterea unor probe prezentate de procuror ca inadmisibile, colectate la urmărirea penală cu încălcarea flagrantă a procedurii penale, urmând a se expune în sentință. Astfel, a fost invocată nulitatea absolută a probelor acumulate cu încălcarea normelor de procedură, și anume a înregistrării convorbirii purtate între Cosovan Gh. și persoana cu numele "Vitalie", prezentată pe CD-R de model "Barges", ridicat de la martorul Cosovan Gh., or, înregistrarea convorbirii a avut loc până la pornirea urmăririi penale, înregistrarea s-a efectuat fără autorizarea judecătorului de instrucție, fiind admisă violarea gravă a drepturilor altor persoane, drept urmare, încălcându-se art. 6 CțEDO, procesul nefiind echitabil, iar conform art. 94 Cod de procedură penală, asemenea probe sunt inadmisibile.

În motivarea apelului declarat, avocatul Ceachir A. a invocat următoarele arguemnte:

Prezentul dosar este un dosar clasic pornit la comandă, și nu poate fi privit ca altceva decât o manifestare a justiției selective, îndreptată la apărarea exclusivă a intereselor părții acuzării. Instanța de judecată de la bun început s-a manifestat în defavoarea inculpaților, fapt care se confirmă prin respingerea cererilor și demersurilor părții apărării, totodată depășânduși atribuțiile sale procesuale a modificat acuzarea în sensul agravării fără a fi solicitată de către partea acuzării conform procedurii stabilite.

Instanța de judecată a constatat că, vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorului Cosovan Gh. fiind interpretate eronat, subiectiv de către instanță în soluția sa (pag. 5-7), fapt ce contravine declarațiilor de fapt relatate și fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată, cât și de înregistrările audio ale ședinței (înregistrările audio și procesul-verbal).

Instanța de judecată în soluția sa nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile lui Cosovan Gh. între cele făcute la urmărirea penală și în instanța de judecată cu alte probe (declarațiile martorilor Arhirie A., Curărari V., probele material, etc.).

Instanța de judecată a încălcat dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților, dreptul la apărare. Instanța de judecată de la bun început a favorizat partea acuzării fiind admise toate cererile formulate, iar cererile părții apărării au fost respinse ca neîntemeiate. Instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului cointerestat "agent al CNA" - Cosovan Gh. care sunt declarative, aberante și în contradicție cu alte probe.

Instanța de judecată în sentință (pag.15-16), eronat și nemotivat a interpretat prezența elementelor infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (3) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că, infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 mii dolari SUA lui Cosovan Gh.

Instanța de judecată în soluția sa (pag. 15), nu a indicat la acțiunile concrete ale inculpatului în coraport cu semnele calificative ale laturii obiective, atât pentru învinuirea de pregătire - art. 26, art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, și anume în detaliu în ce constă pregătirea în vederea promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei personae cu funcții de răspundere, cât și pentru acuzarea inventată ce ține de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, avocatul Filatov S. a invocat următoarele argumente:

Soluția instanței de fond a fost pronunțată cu încălcarea normelor procesual-penale, cu încălcarea drepturilor procesual-penale ale inculpatului, ce au afectat fondul cauzei, precum și legalitatea soluției adoptate de instanța.

Inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul la interpret pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, or, ultimul nu a beneficiat într-o măsură deplină de asistența unui traducător în pregătirea speței, fiind acceptate pentru participare în calitate de translator persoane care nu au fost preîntâmpinate pentru răspundere penală potrivit art. 312 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curtii de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., iar cele declarate de către procuror și avocații Mîța O., Ceachir A. și Filatov S. în numele inculpatului Burlacu V. au fost admise, fiind dispusă casarea sentinței în partea condamnării lui Baglai I. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și aplicării pedepsei complimentare lui Burlacu V. în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cu pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri prin care lui Burlacu V. i-a fost numită în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cu aplicarea art. 81 Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 4 000 unități convenționale, ceea ce constituie 80 000 lei, în rest dispozițiile sentinței contestate în privința lui Burlacu V. au fost menținute fără modificări.

Baglai I. a fost condamnată în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. 3 lit. a), a¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 4 000 unități convenționale ceea ce constituie 80 000 lei și în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 6000 unități convențional, ceea ce constituie 120 000 lei, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul partial al pedepselor numite i-a fost fixată pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 7 000 unități convenționale,

ceea ce constituie 140 000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În rest, dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

5. Instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în prima instanță și în instanța de apel, a constatat că, în acțiunile inculpatului Burlacu V. sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 26, art. 42 alin. (2), (3) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit.a), a¹) Cod penal, adică, *a pregătit, organizat și a săvârșit oferirea, promisiunea și darea prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, faptă săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Totodată, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatei Baglai I. sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin.(3) lit.a), a¹) Cod penal, or, analizând materialele cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanță a încadrat incorect acțiunile acesteia ca infracțiune *de favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave*, fiind constatat cu certitudine că, acțiunile inculpatei întunesc elementele și se califică ca *pregătirea și săvârșirea infracțiunii în vederea promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, precum și promisiunea, oferirea și darea prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, adică infracțiunile prevăzute de art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cât și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.

Instanța de apel apreciind probatorul administrat, prin prisma argumentelor apelurilor apărării, le-a considerat nefondate, urmând a fi respinse ca atare, iar temeiurile invocate fiind combătute *ad integrum* de cumulul probator.

În acest context, instanța de apel a remarcat faptul că, analizând acțiunile inculpatei Baglai I. în contextul comiterii infracțiunilor imputate, raportându-le la probator și analizate prin prisma normelor materiale penale, instanța a considerat că ele conțin elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei și le-a calificat ca fiind făcute cu scopul de a evita răspunderea și pedeapsa penală, care sunt combătute integral de probatorul administrat.

Prin urmare, materialul probator determină că, Baglai I. în activitatea sa, în complicitate cu Burlacu V. își dădea seama de caracterul social periculos al acțiunilor sale, a prevăzut survenirea consecințelor social periculoase și a dorit survenirea lor,

or, aceasta incontestabil cunoștea despre scopul criminal al inculpatului Burlacu V., și deliberat a acceptat activitatea comună cu el, contribuind activ.

Instanța de apel a conchis că, în speța deferită *latura obiectivă* a infracțiunii incriminate inculpaților și-a găsit confirmare, și anume caracterizează toate alternativele acestei infracțiuni prin promisiune, oferire și dare *prin intermediar* unei persoane cu funcție de demnitate publică a mijloacelor financiare sub orice formă, ce nu li se cuvin. Anume aceste acțiuni ale lui Burlacu V. și Baglai I. prin intermediul lui Cosovan Gh., cu scopul de a determina pe unii deputați, mai întâi pe Arhire A., din "Partidul Liberal Reformator", apoi pe alții, de a ieși din coalitie, de a vota sau de a nu vota unele acte normative.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă încriminată inculpaților, este caracterizată prin *intenția directă* a inculpatului Burlacu V. de a corupe deputații din Parlamentul RM, Arhire A., Cimbriciuc Al-dru și Butmalai I., este dovedită atât prin mijloacele de probă anexate la materialele cauzei, prezența *laturii obiective* în acțiunile acestora, cât și prin încheierea de către Baglai I. la 14.02.2014 a contractului cu filiala BC „Energbank” S.A. privind locațiunea safeului nr. xx, în care a plasat mijloacele financiare în sumă de 500 000 Euro, pregătite pentru transmitere către deputații fracțiunii "Partidului Liberal Democrat din Moldova", Cimbriciuc Al-dru și Butmalai I., prin intermediul lui Cosovan Gh., ca aceștia să părăsească fracțiunea parlamentară din care făceau parte la acel moment, precum și faptului plasării de către Baglai I. a unor mijloace financiare în safeul cu nr. xx al filialei nr. xx „Ștefan cel Mare” a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” S.A., care urmau a fi folosite în continuare de către inculpați sub formă de remunerare lunară a lui Arhire A. și a lui Cosovan Gh.

Astfel, inculpata Baglai I. a contribuit la săvârșirea infracțiunilor de comun acord și în complicitate cu inculpatul Burlacu V. printr-un ansamblu de acțiuni concrete, din momentul apariției intenției, până la consumarea lor, și anume, prin acordarea de mijloace, manifestat prin deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” S.A. și BC „Moldindconbank” S.A., unde se păstrau mijloacele financiare, destinate coruperii demnitarilor de rang înalt, și prin transportarea, transmiterea mijloacelor financiare inculpatului Burlacu V., fiind permanent la dispoziția complicelui său.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele apărării precum că, inculpata Baglai I. nu cunoștea despre conținutul din geanta transmisă de Burlacu V., or, potrivit declarațiilor ultimului expuse în instanța de apel, care a relatat că, după întâlnirea cu Cosovan Gh., în centrul comercial "Jumbo", s-a întâlnit cu Baglai I. căreia i-a transmis geanta cu bani, care a păstrat-o până la 07.03.2014, moment în care tot ea a adus sacoșa pe care a transmis-o intermediarului. Astfel, schimbul conținutului genții în sacoșa din hârtie l-a efectuat însuși inculpata, dacă urmărim prin deducere logică evenimentele, care reiese din declarațiile inculpatului Burlacu V., este cert că, prima cunoștea de actele și acțiunile ilegale la care este complice.

Astfel, conglomeratul de acțiuni din timp calculate, comise în complicitate este evident că, Baglai I. cunoștea despre intenția directă a inculpatului Burlacu V. de a comite infracțiunile care se încriminează, și a fost complice la săvârșirea lor, aceasta este dedusă din cumulul probator, prin circumstanțele stabilite ca fiind produse, acțiunile comise.

În acest context, instanța de apel a menționat că, argumentele avocatului Zamfir P. expuse în apelul declarat împotriva sentinței, nu pot fi admise și reținute, urmând a fi respinse ca nefondate.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate și argumentele părții apărării, care susține că, în speța examinată martorul Cosovan Gh. a comis o provocare, iar cauza este una fabricată, pe motiv că toate inițierile de a se întâlni și de a vorbi pe marginea coruperii deputaților, de a căuta prieteni deputați în vederea coruperii lor a fost manifestată anume din partea inculpatului Burlacu V., aceasta se confirmă și prin înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 06.03.2014 între Burlacu V. și Cosovan Gh., prin intermediul rețelei de socializare „Skype”, precum și prin apelurile telefonice dintre Burlacu V. și Cosovan Gh., cât și prin faptul că, el a propus inculpatei Baglai I. să închirieze safeu la bănci comerciale, el a primit prin curier și a transmis ultimele coletele cu bani, pe care le deținea la băncile comerciale, etc.

De asemenea, instanța de apel examinând probatorul administrat, a considerat dovedit faptul pregătirii infracțiunii de corupere activă a deputatului, la 06.03.2014, însă din cauze independente de voința inculpaților Burlacu V. și Baglai I., infracțiunea nu și-a produs efectul, deoarece Cosovan Gh. a refuzat să ia geanta cu bani.

Astfel, probatoriul dovedește indubitabil activitatea lui Burlacu V. împreună cu complicii săi la comiterea infracțiunilor, or, a luat banii de la curier, a făcut legătura cu potențialul intermediar, Cosovan Gh., apoi a acționat după planul stabilit, fiind ajutat, „salvat”, în permanență de complicele său activ Baglai I.

Cât privește argumentele apărării cu referire la faptul că, inculpatului Burlacu V., în procesul examinării pricinii în fond, s-a admis încălcarea dreptului la apărare prin neacordarea translatorului, or, în procesul-verbal al ședinței fiind indicat numele unui translator, iar în încheierea instanței un altul, care nu au fost preîntâmpinați de răspunderea penală în caz de traducere intenționat falsă, instanța de apel a conchis că, aceste argumente nu corespund adevărului, iar potrivit proceselor-verbal, cât și a celorlalte acte procesuale întocmite în instanța de fond, la examinarea pricinii a participat translatorul, care a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală pe care o poartă în caz de traducere intenționat falsă, iar la materialele cauzei se conțin recipisele acestora (f.d. 25, 26, 30, vol. IV; f.d. 53, vol. IV; f.d. 139, vol. IV; f.d. 142, vol. IV), ceea ce denotă, că instanța de fond la examinarea pricinii a dat dovadă de corectitudine, asigurând respectarea întregului spectru al drepturilor și garanțiilor inculpaților, și, ceea ce combate argumentul avocatului Filatov S.

Instanța de apel a constatat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatei Baglai I. în raport cu personalitatea sa și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu izolare de societate, reabilitare și corijare în locurile de detenție, ori la caz nu sunt întrunite alte temeieri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind rațional și legal nici aplicarea altei pedepse.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Mîța O., care invocând temeieri de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe capătul de condamnare prevăzut de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia au invocat argumente similare celor menționate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța a încălcat drepturile inculpatului garantate de art. 6§1 CțEDO, deoarece a manifestat lipsă de imparțialitate, ilegal a favorizat partea acuzării, încălcând prin acest fel de procedură caracterul adversar al procesului penal, precum și principiul egalității armelor, lezând în același timp și prevederile art. 7 alin. (1), 8 alin. (1), 17 alin. (3), 19 alin. (1), 24 alin. (2), 25 alin. (3), 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- dispozitivul hotărârii pronunțate la 10.04.2017 nu corespunde conținutului hotărârii motivate, pronunțată public la 23.06.2017, prin urmare, rezultă că motivarea soluției instanței de apel este contrară dispozitivul hotărârii;

- inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea unei fapte, care nici nu a fost adusă la cunoștință și anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal;

- acțiunile inculpatului au fost calificate de instanța de judecată în sensul modificării învinuirii aduse prin agravarea calificării, condamnarea, pentru acțiunile care nu au fost incluse în actul final de învinuire, depășirea limitelor actului de sesizare a instanței judecătorești, prin ce a fost violat dreptul inculpatului la un proces echitabil, în special - dreptul la apărare;

- prezentei spețe este aplicabilă *cauza Albina c. României* (28.04.2005, nr. 578808/00, par. 34, 36-37), în special în partea ce se referă la motivarea hotărârii, or, potrivit poziției CțEDO procesul echitabil presupune ca o instanță internă să examineze în mod real problemele care i-au fost supuse și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanței inferioare;

- de către organul de urmărire penală nu doar nu au fost obținute probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulul probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine, că fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței de infracțiuni;

- inculpatul a fost condamnat în condițiile unei învinuiri abstracte și imprecise și anume, în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu nu se indică asupra faptului care acțiuni în exercitarea funcției de deputat sau contrar acesteia urmau a fi întreprinse din partea lui Arhirie A., Butmalai I. sau Cimbriciuc Al-dru contrar remunerației promise de Burlacu V.;

- faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiale ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale;

- pornind de la deficiențele învinuirii aduse și a actului de sesizare a instanței de judecată, ajungem la concluzia existenței unei provocări și indiciilor unui dosar clasic pornit la comandă, care nu are la baza sa nici un suport probatoriu de comitere a infracțiunii de corupere activă;

- în sensul jurisprudenței CțEDO, calitatea de „denunțator profesionist/provocator profesionist” implică anumite exigențe, care ar avea menirea să asigure drepturile garantate de art. 6§1, §3 CțEDO;

- prin prisma constatărilor expuse la §36 din hotărârea CțEDO în *cauza Sandu c. Moldovei*, §60; 71 din hotărârea CțEDO în *cauza Romanaukas c. Lituaniei*, apărarea este nevoită să constate că, autoritățile statului-parte acuzării nu numai că nu au încercat și nu au dovedit inexistența incitării/provocării, dar a și creat obstacole atunci când partea apărării, fără a avea obligația respectivă, a încercat să meargă peste limitele rezonabilului și să elucideze aspectele concrete ale elementului provocării;

- contrar prevederilor art. 100 și 101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a verificat probele sub toate aspectele.

inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Ceachir A., care invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe capătul de condamnare prevăzut de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar pe capătul de acuzare prevăzut de art. 26, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, să fie condamnat conform prevederilor art. 81 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de până la 6 ani, cu restituirea mijloacelor financiare proprietarilor.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia au invocat argumente similare celor menționate anterior în apel și recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Mîța O., suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a expus: la motivele apelului (pct. 6.3.) ce ține de solicitarea privind declararea nulă a probelor obținute cu încălcarea prevederilor art. 94 Cod de procedură penală; (pct.3.2) privind încheierea instanței de judecată din 28.04.2014 (care a fost contestată); la motivele (pct.7.3 - 7.9) ce țin de acțiunile de provocare din partea statului prin intermediul lui Cosovan Gh.;

- necătând că inculpatul în ședința instanței de apel a recunoscut vina integral, instanța urma să constate vinovăția ce ține de limitele acuzării conform rechizitoriului ce ține doar de art. 26, art. 325 alin. (3) Cod penal, iar instanța a depășit limitele acuzării și l-a recunoscut vinovat și pe infracțiunea prevăzută de art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa prin concurs de infracțiuni;

- instanța de fond, în sentința sa nu-l recunoaște culpabil pe Burlacu V. pe infracțiunile prevăzute de art. 42 și art. 45 Cod penal, pe când instanța de apel invocă în soluția sa culpabilitatea pe art. 42, 45, 26, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, fapt ce vădit își depășește limitele și împuternicirile procesuale;

- instanța de fond, în sentință (pag. 15-16) și instanța de apel în decizie (pag. 44-45), eronat și nemotivat au interpretat prezența elementelor infracțiunii art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 dolari către Cosovan Gh.;

- potrivit jurisprudenței CțEDO (*cauza Ziliberg c. Moldovei*), acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei infracțiuni și calificarea acesteia trebuie să fie clară și concretă. Astfel, acuzarea adusă contravine prevederilor art. 66 Cod de procedură penală, dreptul făptuitorului de a ști de ce anume este acuzat, or, potrivit art. 6§3 CțEDO „Orice acuzat are dreptul să fie informat în termen cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa”.

avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., care invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatei pe motivul lipsei faptei infracțiunii, pentru care a fost condamnată și lipsei probelor.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor menționate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- deși se face referință la prevederile art. 61, 75-79 Cod penal, instanța de apel nu-și motivează soluția de stabilire a pedepsei mult mai aspre decât cea solicitată de către procuror și nici nu individualizează pedeapsa aplicată;

- instanța de apel nu a specificat care anume eroare a fost constatată la calificarea acțiunilor și prin ce se manifestă greșeala la stabilirea situației de fapt și de drept;

- capetele de învinuire imputate lui Baglai I. nu s-au confirmat în cadrul cercetării judecătorești;

- în detrimentul art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel, la f.d. 53 indică că, *”examinând probatoriul, consideră dovedit faptul pregătirii infracțiunii de corupere active a deputatului la 06 martie 2014 (...), însă infracțiunea nu și-a produs efectul, deoarece Gh. Cosovan a refuzat să ia geanta cu bani. În continuare, instanța de apel descrie circumstanțele care s-au produs la 06 și 07.03.2014 în Centrul comercial ”Jambo” și*

Centrul "Furshette". Astfel, din cele relatate se desprind iarăși 2 concluzii: - de fapt pe epizodul cu transmiterea banilor lui Cosovan Gh. la 06-07.03.2014, învinuirea adusă la finele urmăririi penale l-a considerat ca infracțiune consumată; pregătirea la comiterea infracțiunii de corupere ține închirierea safeurilor de către Baglai I., depozitarea a 500 000 euro pentru a corupe deputații Butmalai I. și Cimbriciuc Al-dru; - descrierea circumstanțelor de fapt la f.d. 53 nu reflectă rolul lui Baglai I.;

- deși la f.d. 17, instanța de apel menționează, că probe noi nu au fost prezentate de către părți, în ședințele de judecată instanța de apel a respins nemotivat cererile părții apărării ce ține de prezentarea de probe;

- conform sentiței inculpata a fost achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(5), 26, 45 alin.(2), lit. b) și 325 alin.(3), lit. a), a¹) Cod penal, ultima fiind condamnată pentru infracțiunea de favorizare. Respectiv, la faza judecării apelului urma ca procedura să se axeze nu numai pe probele cercetate anterior dar și celor noi;

- potrivit practicii CȚEDO - *Hotărârea nr. 5022/07 Mischie vs. România din 16.02.2014*, în care Curtea a condamnat statul vecin statuînd că "este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond". Prin Hotărârea pronunțată în cauza Mischie, Curtea a criticat aspru înalta Curte de Casație și Justiție a României pentru că l-a condamnat pe reclamant fără a administra probe noi, ci prin interpretarea aceluiași probatoriu pe baza căruia instanțele inferioare pronunțaseră soluții de achitare. În cauza Mischie Curtea de la Strasbourg a formulat două concluzii importante, aplicabile și în prezenta speță: În condițiile în care aprecierea diferitelor probe a aparținut instanței de recurs, rămâne de reținut, că reclamantul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care le-au fost suficiente instanțelor inferioare de a se îndoii de acuzații și pentru a motiva achitarea sa"; "nu se acceptă interpretarea declarațiilor unor martori pe care instanța nu i-a audiat, întorcând hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achita pe reclamant, în special pe baza declarațiilor pe care acești martori le-au dat în fața lor în timpul audierilor". Prin urmare, instanța de recurs a statului român "prin darea unei noi interpretări a faptelor și condemnându-l pe reclamant, i-a agravat situația";

- la f.d. 27, instanța de apel concluzionează, că "*vinovăția Irinei Baglai este dovedită dincolo de orice dubii prin următoarele probe administrate: declarațiile martorului Cosovan Gh.; declarațiile martorului Curărari V.; declarațiile martorului Arhirie A.; declarațiile martorului Dziunzeac E.; un șir de procese-verbale de consemnare a acțiunilor de urmărire penală*". Totodată, pentru a o condamna pe Baglai I. pentru faptele imputate, instanța de apel a invocat argumente formale, mai mult sau mai puțin credibile: „că aceasta din urmă era în relații de prietenie cu Burlacu, că acestea aveau încredere unul față de altul, că Baglai a luat în locațiune safeurile de la băncile comerciale, depozitând banii destinați coruperii”, însă, această concluzie nu are un suport probatoriu și vine în contradicție cu prevederile art. 8, 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- potrivit declarațiilor inculpatului Burlacu V., relatate în instanța de apel (f.d. 24, 25), Baglai I. nu cunoștea despre proveniența și destinația banilor, nu-l cunoștea pe Cosovan Gh. și nici conținutul discuțiilor între ei;

- careva probe care ar confirma culpabilitatea lui Baglai I. la comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnată nu au fost prezentate și administrate, or, declarațiile lui Burlacu V. la acest capitol nu au fost combătute prin alte probe;

- la faza de judecare a apelurilor, instanța nu a combătut concluzia instanței de fond privind comiterea de către Baglai I. a favorizării infracțiunii, nu a adus nici un argument, care ar justifica lipsa componentei acestei infracțiuni, deși era obligată să se expună în acest sens. Cu atât mai mult, că argumentele invocate de apărător în apelul declarat în interesele inculpatei Baglai I. privind lipsa componentei infracțiunii de favorizare nu au fost combătute;

- culpabilitatea lui Baglai I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2), lit. b) și 325 alin. (3), lit. a), a¹) și 42 alin. (5), 45 alin. (2), lit. b), 325 alin. (3), lit. a), a¹) Cod penal, nu a fost probată, așa cum o cer prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală, or, instanța de apel, contrar prevederilor procesuale, practicii judiciare naționale și CțEDO, a condamnat persoana, fără a administra probe noi, fără a da citire declarațiilor martorului absent și fără a examina careva probe scrise, numai pe baza probelor cu caracter contradictoriu, care au fost suficiente pentru instanța de fond de a concluziona și dispune achitarea inculpatei.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, au fost respinse ca inadmisibile recursurile declarate, fiind vădit neîntemeiate.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că, recurenții în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrate.

Astfel, activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Instanța de recurs a conchis, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În contextul materialului probator prezent la materialele cauzei, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel, în mod corect a reținut că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunilor: Burlacu V. - *pregătirea, organizarea și oferirea, promisiunea și darea prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, faptă săvârșită de două sau mai multe persoane*; Baglai I. - *contribuirea prin acordarea de mijloace și înlăturare de obstacole la pregătirea și săvârșirea oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale sau contrar acestora*, încadrate în baza art. 42 alin. (5); art. 26, art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a), și a¹) Cod penal și respectiv în baza art. 42 alin. (5); art. 26; art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și a reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă.

Probatoriul administrat a confirmat pe deplin existența și săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor reținute în sarcina lor, atât sub aspectul *laturii obiective*, cât și a celei *subiective*.

Astfel, s-a constatat că în cauză s-au stabilit toate *elementele componente ale infracțiunii* imputate inculpaților, inclusiv și vinovăția acestora, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Astfel, instanța de recurs a considerat ca neîntemeiate argumentele părții apărării cu privire la neobiectivitatea învinuirilor aduse inculpaților, de rând ce instanța de apel a motivat condamnarea lui Burlacu V. și Baglai I. prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestora de comiterea infracțiunilor imputate lor și aceasta într-un total corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală.

Referitor la faptul că, capetele de învinuire imputate lui Baglai I. nu s-au confirmat în cadrul cercetării judecătorești, or, analizând acțiunile inculpatei în contextul comiterii infracțiunilor incriminate, raportându-le la probator și analizate prin prisma normelor materiale penale, instanța de recurs a considerat că, ele conțin elementele infracțiunilor prevăzute la art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, cât și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Astfel, inculpata a contribuit la săvârșirea infracțiunilor de comun acord și în complicitate cu inculpatul Burlacu V. printr-un ansamblu de acțiuni concrete, din momentul apariției intenției, până la consumarea lor, și anume, prin acordarea de mijloace, manifestat prin deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” SA și BC „Moldindconbank” SA, unde se păstrau mijloacele financiare, destinate coruperii

demnitarilor de rang înalt, și prin transportarea, transmiterea mijloacelor financiare inculpatului Burlacu V., fiind permanent la dispoziția complicei său.

Pe motivele reținute mai sus, au fost respinse și afirmațiile apărării, precum că culpabilitatea lui Baglai I. în comiterea infracțiunilor imputate nu a fost probată, așa cum o cer prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, contrar prevederilor procesuale, practicii judiciare naționale și CțEDO, a condamnat persoana, fără a administra probe noi, fără a da citire declarațiilor martorului absent și fără a examina careva probe scrise, numai pe baza probelor cu caracter contradictoriu, care au fost suficiente pentru instanța de fond de a concluziona și dispune achitarea inculpatei.

Nejustificat este invocat de avocatul Zamfir P. și faptul, precum că instanța de apel în ședința de judecată a respins nemotivat cererile părții apărării ce țin de prezentarea de probe noi, prin ce i-a încălcat dreptul inculpatei Baglai I. la apărare, deoarece martorul Cosovan Gh. a fost audiat în instanța de fond, iar vinovăția inculpaților a fost deja demonstrată prin probe suficiente, pe care s-a bazat instanța de apel la adoptarea soluției în cauză.

În privința alegațiilor inculpatului Burlacu V. și avocatului acestuia, Mîța O., precum că "*(...) faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiale ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale*" instanța de recurs a conchis, că nu pot fi acceptate, or, rezează o *interpretare subiectivă* de către recurenți a actului de învinuire, care fiind coraportată la decizia instanței de apel, precum și textului prescris în art. 26, art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, incriminate inculpatului Burlacu V., denotă că învinuirea are un caracter clar și precis.

La fel, ce ține de motivul invocat de recurent, în privința faptului că "*(...)de către organul de urmărire penală nu doar nu au fost obținute probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulul probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine, că fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței de infracțiuni*", instanța de recurs a conchis, că nu poate fi admis, din considerentul că din conținutul deciziei contestate, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat corect soluția de condamnare a inculpatului Burlacu V. în baza în art. 26, art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, pe un cumulul de probe suficient apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ce în ansamblu au demonstrat vinovăția inculpatului Burlacu V. în comiterea infracțiunilor imputate.

În același context au fost respinse și motivele inculpatului Burlacu V. și avocatului acestuia, Ceachir A., precum că "*(...) instanța de fond în sentință (pag. 15-*

16) și instanța de apel în decizie (pag. 44-45), eronat și nemotivat au interpretat prezența elementelor infracțiunii ale art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 dolari SUA către Cosovan Gh.", or, aceasta constituie o interpretare teoretică a recurențelor ce contravine circumstanțelor prezentei cauze penale, nefiind aplicabilă în speță.

La fel, ce ține de alegațiile că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor (pct. 7.3 - 7.9) ce ține de acțiunile de provocare din partea statului prin intermediul lui Cosovan Gh, instanța de recurs a notat că sunt neîntemeiate, or, analizând conținutul deciziei contestate, instanța de apel, cu referire la acest argument a menționat că "(...) toate inițierile de a se întâlni și de a vorbi pe marginea coruperii deputaților, de a căuta prieteni deputați în vederea coruperii lor a fost manifestată anume din partea inculpatului Burlacu V., aceasta se confirmă și prin înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 06.03.2014 între Burlacu V. și Cosovan Gh., prin intermediul rețelei de socializare „Skype”, precum și prin apelurile telefonice dintre Burlacu V. și Cosovan Gh., cât și prin faptul că, el a propus lui Baglai I. să închirieze safeu la bănci comerciale, el a primit prin curier și transmis ultimei coletele cu bani, pe care le deținea la băncile comerciale, etc.” (f.d. 50, vol. X)

Mai mult, în cadrul examinării prezentei cauze în instanța de apel, inculpatul fiind audiat a declarat că "(...) Învinuirea îmi este clară, vina o recunosc integral.” (f.d. 213, vol. IX).

Cât privește temeiul de recurs semnalat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, instanța de recurs a notat că nu se confirmă, or hotărârile CțEDO la care fac referire recurenții, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză.

Prin urmare, instanța de recurs a apreciat că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CțEDO.

În același context, instanța de recurs a menționat că, deși art. 6§1 CțEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994*).

8. Decizia instanței de recurs ordinar și decizia instanței de apel sânt atacate cu recursuri în anulare de către:

8.1. Avocatul Ceachir A. în numele condamnatului Burlacu V. și ultimul, care solicită casarea hotărârilor nominalizate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia invocă următoarele argumente:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel în mod abuziv și intenționat și-au depășit împuternicirile deoarece au agravat situația condamnatului prin depășirea limitei învinuirii și acuzării conform rechizitoriului, fiind recunoscut vinovat și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, fapt inventat de către instanțele de judecată, iar argumentele instanței de apel expuse în decizia sa (pag. 53) sunt aberante și declarative precum că, „instanța de fond corect a stabilit acțiunile inculpaților prin concurs de infracțiuni”;

- instanța de apel în soluția sa, pag. 55-59, își depășește împuternicirile dublu, constatând și prevederile art. 42 și art. 45 Cod penal în acțiunile inculpaților, deoarece instanța de fond a exclus din sentință art. 42 și art. 45 Cod penal, ca participație, iar conform art. 83 Cod penal, situația inculpaților a fost agravată prin decizia adoptată.

Subsidiar menționăm că, acuzatorul de stat în apelul său nu a solicitat condamnarea inculpaților cu aplicarea prevederilor art. 42 și art. 45 Cod penal;

- conform rechizitoriului care a fost întocmit la data de 11.04.2014 nu se indică și nici nu puteau fi prevăzute careva sume bănești ridicate ulterior la data de 05 decembrie 2014 din safeul metalic cu nr. xx al filialei nr. xx al BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, amplasată în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, xx, în valoare de 53 000 euro, 153 310 dolari SUA și 48 900 ruble RUS; (anexa procesului-verbal de percheziție din 05.12.2014).

Cauza penală nr. 2014978038 la data de 05.12.2014 se examina în fond, iar aceste sume de bani ridicate la 05.12.2014 nu au fost prezentate în instanța de fond în vederea modificării învinuirii în sensul agravării conform prevederilor art. 326 CPP, și invocării acestor mijloace de bani, ca mijloace ce au tangență cu presupusa pregătire de comitere a infracțiunii.

Instanța de fond nu a cercetat aceste mijloace financiare ridicate la data de 05.12.2014, fapt care se confirmă prin lipsa procesului-verbal de cercetare a acestor mijloace financiare din 05.12.2014 în probatoriul cercetat.

În dispozitivul sentinței (pag. 53), instanța de fond depășind atribuțiile sale conform prevederilor art. 325 CPP, a aplicat confiscarea specială conform art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal și pe mijloacele financiare ridicate la data de 05.12.2014 în valoare de 53 000 euro, 153 310 dolari SUA și 48 900 ruble RUS, în altă cauză penală.

Instanța de apel, la fel, nu cercetează și nici nu indică în partea descriptivă a deciziei sale despre mijloacele financiare ridicate la 05.12.2014, însă la fel acceptă să fie aplicate prevederile art. 106 Cod penal, invocând că menține în această parte sentința instanței de fond.

Instanța de recurs ordinar, la fel, în soluția sa menționează că instanțele de fond și apel corect au argumentat și motivat soluțiile sale;

- instanța de recurs ordinar în soluția sa (pag. 20 și 24, pct. 7.2.), eronat și aberant motivează faptul că, „instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus

condamnarea lui Burlacu Vitalie și Baglai Irina conform învinuirii înaintate, expunându-se din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată parțial sentința”.

Or, în speța dată s-a constatat prin probele la dosar (ordonanța de învinuire din 05.04.2014, rechizitoriul din 11.04.2014, sentință), că conform învinuirii, rechizitoriului, cât și instanța de fond (pag. 5 a sentinței) constată că, inculpații Burlacu Vitalie și Baglai Irina sunt învinuiți doar pe un capăt de acuzare, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 26, 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a) și lit. a¹) Cod penal.

Deci, nu se regăsește învinuirea și pe al doilea capăt de acuzare pe art. art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal;

- la fel, instanța de recurs nu motivează în ce mod instanța de apel a depășit limitele examinării cauzei, fiind constatate prevederile art. 42 și art. 45 Cod penal, fapt ce nu se regăsește în sentința instanței de fond.

Or, în acest caz nu poate fi reținute alegațiile instanței de recurs că, atât sentința, cât și decizia instanței de apel redau aceleași fapte cert constatate, existând de fapt contradicțiile esențiale în soluțiile adoptate (a se vedea pag. 2, 19 a sentinței din 12.07.2016 și pag. 2, 59 a deciziei Curții de Apel din 10.04.2017);

- instanța de recurs eronat interpretează faptul precum că, instanța de apel s-a expus referitor la participarea translatorului în ședințele de judecată și faptul preîntâmpinării de răspunderea penală (pag. 13).

Sentința instanței de fond, cât și deciziile în ordine de apel și recurs sunt afectate de un viciu fundamental care se exprimă prin faptul că, condamnaților Burlacu Vitalie și Baglai Irina li s-a încălcat dreptul prevăzut de art. 66 pct. 16) CPP, prin neacordarea interpretului împuternicit (conform cerințelor legale a art. 85 CPP) pe tot parcursul procesului de judecată, totodată nefiind preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă conform prevederilor art. 312 Cod penal.

Schimbul persoanelor în calitate de interpreți la diferite ședințe judiciare nu a fost reflectat obiectiv în procesele verbale ale ședințelor de judecată, fapt ce confirmă încălcarea prevederilor procedurale. Acest fapt se mai confirmă prin înregistrările audio a ședințelor de judecată, care diferă de datele invocate în procesele verbale;

- instanța de recurs constată precum că, instanța de apel și de fond au constatat elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 325 Cod penal.

Menționăm că, există o aberație totală și nemotivată. Or, nici instanța de fond și nici instanța de apel nu s-au expus la motivele invocate de către apărătorul Ceachir Anatolie ce ține de lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate;

- nu există corupere activă atunci când funcționarul căruia i s-au dat banii, bunuri nu are competența de a efectua actul în vederea căruia corupătorul l-a corupt.

Se impune precizarea că coruperea activă prin mijlocitor (intermediar) constituie infracțiune numai dacă banii, bunurile, etc. ajung la funcționarul public, nu și atunci când acțiunea tipică, necunoscută funcționarului, se oprește la

intermediar, în asemenea situații, neputându-se reține existența infracțiunii, nu poate fi reținută nici calitatea de complice în persoana intermediarului.

Reiterăm că, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată martorul Arhirie Anatolie a menționat că, „de el nu s-a apropiat nimeni nici odată și cu nimeni nu a discutat despre faptul obținerii unor bunuri pentru părăsirea PLR sau a Frațiunii Proeuropene, sau pentru nevodarea cărorva legi”;

- la fel, martorul Cosovan Ghenadie fiind audiat la data de 07.03.2014, a concretizat că, „nu a discutat nici odată cu Arhirie Anatolie privind părăsirea fracțiunii parlamentare și nici întâlniri cu el nu a avut, ultima dată la Congresul de constituire a PLR”;

- instanța de apel în soluția sa (pag. 44-45), nu a indicat la acțiunile concrete ale inculpatului Burlacu Vitalie în coraport cu semnele calificative ale laturii obiective atât pentru învinuirea de pregătire - art. 26, art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, cât și pentru acuzarea inventată ce ține de art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Instanța sa limitat doar la o transcriere generală numai a dispoziției normei date prevăzută de art. 325 Cod penal, fără argumentarea motivată a semnelor calificative, fără a fi expus ce urma persoana cu funcție de demnitate publică să întreprindă; care acțiuni; sunt aceste acțiuni atribuite competenței sale; care act normativ prevede aceste acțiuni ca atribuite persoanei; sunt ele ilegale sau se atribuie la declarații politice; care normă legală (lege organică, regulament, etc...) prevedea aceste drepturi, obligațiuni, acțiuni sau inacțiuni a persoanei cu demnitate publică (presupusul deputat Arhirie Anatolie);

- în partea introductivă și dispozitivă a deciziei se indică că apelurile avocaților Oleg Mîța, Anatolie Ceachir, Serghei Filatov în numele și interesele inculpatului Burlacu Vitalie se admit (pag. 17 și pag. 59), iar în partea motivată a deciziei (pag. 46 abzațul 5), se indică că, „Colegiul penal apreciind probatoriul administrat, prin prisma argumentelor apelurilor apărării, le consideră nefondate, urmând a fi respinse ca atare, iar temeiurile invocate fiind combătute *ad integrum* de cumulul de probe”;

- instanța de apel în decizia sa (pag. 52) indică că declarațiile martorului Cosovan Gh. sunt în strânsă coroborare cu întregul suport probator administrat.

Or, instanța de apel nu a analizat și nu s-a expus la motivele invocate în apelul avocatului Ceachir Anatolie (pct. 4 din apel), ce ține de contradicțiile dintre însăși declarațiile martorului Cosovan Gh. și declarațiile martorilor Arhirie A., și Curărari V., atât și înregistrările audio și video, care au confirmat că, nu au discutat nici odată cu Cosovan Gh. despre părăsirea fracțiunii parlamentare sau despre careva acțiuni contrare activității de deputat, în perioada dată nici nu au avut careva întâlniri cu Cosovan Gh.;

- instanța de apel inițial indică în decizia sa (pag. 17) că „probe noi nu au fost prezentate de către părți”, iar de fapt în ședințele de judecată Colegiul penal a respins nemotivat cererile părții apărării ce ține de prezentarea de probe noi, care la fel au

fost respinse de către instanța de fond, și anume; a) audierea în calitate de martor pe Serghei Suhomlinski-Mestecikin; b) dispunerea expertizelor tehnice a înregistrărilor audio și video; c) audierea suplimentară a martorului Cosovan Gh., etc..., (a se vedea procesul-verbal al ședinței și înregistrarea audio);

- instanța de apel și de recurs nu s-au expus la motivele apelului (pct. 6.3) ce ține de solicitarea privind declararea nulă a probelor obținute cu încălcarea prevederilor art. 94 CPP, iar conform art. 251 CPP, urmau a fi declarate nule;

- totodată, instanțele nu se expun referitor la probele care au fost administrate până la pornirea procesului penal, deci înregistrările audio din data de 06.03.2014 prezentate pe suportul CD-R de către Cosovan Gh. f.d. 218, vol. I, și f.d. 2, vol. II (a se vedea actele procesuale enumerate în cererea de apel);

- instanța de apel și de recurs nu s-au expus la motivele apelului (pct. 3.2), privind încheierea instanței de judecată din 28.04.2014 (care a fost contestată), prin care a fost respinsă cererea părții apărării privind strămutarea cauzei după competența teritorială, dat fiind faptul că conform învinuirii aduse presupusa infracțiune a fost comisă în sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, bd. Moscovei 19/1, prin urmare conform prevederilor art. 40 CPP, judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău urma să examineze cauza dată.

8.2. Avocatul Zamfir P. în numele condamnatei Baglai I. și ultima, care solicită casarea hotărârilor nominalizate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia invocă următoarele argumente:

- în lipsa solicitării procurorului, Colegiul penal al Curții de Apel a condamnat-o pe Baglai Irina cu aplicarea prevederilor art. 26 și 81 Cod penal; pe 2 capete de învinuire (pentru infracțiunea terminată și pentru pregătirea de infracțiune), depășind astfel limitele învinuirii aduse prin Rechizitoriu;

- Colegiul penal al Curții de Apel a condamnat-o ilegal pe Baglai Irina cu aplicarea prevederilor art. 42 și 45 Cod penal (adică prin complicitatea cu Burlacu V.). Totodată, în afară de pedeapsa complementară (art. 81) stabilită lui Burlacu V., Colegiul a menținut fără modificări condamnarea acestuia formulată în dispozitivul sentinței - adică în baza art. 26, 325 alin. (3), lit. a) și a¹) și, respectiv, art. 325 alin. (3), lit. a) și a¹) Cod penal (fără complicitate cu Baglai Irina). Astfel, suntem în prezența unei situații absolut contradictorii - când un inculpat este condamnat pentru participație, inclusiv complexă, iar cel de-al doilea inculpat - fără o astfel de complicitate, dar pe una și aceeași faptă;

- instanța de recurs, prin respingerea recursului ordinar, a tolerat faptul, că Colegiul penal al Curții de Apel a condamnat-o pe Irina Baglai pentru comiterea a două fapte, care însă au absentat în Rechizitoriu și sentință;

- instanța de recurs a lăsat fără modificări Decizia Curții de Apel, prin care Irina Baglai a fost condamnată pentru pregătirea de infracțiune (alegație care a

absentat în apelul procurorului), precum și pentru complicitate (inclusiv, pentru participația complexă), în timp ce același Colegiu a lăsat fără modificări sentința în partea condamnării lui Burlacu Vitalie fără participație;

- Colegiul penal al CSJ nu a reacționat la ignorarea de către instanța de apel a divergențelor dintre partea descriptivă și cea dispozitivă a sentinței în ceea ce privește confiscarea unor mijloace financiare care nu figurează pe prezenta cauză. Or, condamnaților nu li s-a incriminat nici o faptă pe care aceste mijloace ar figura ca obiect (sau eventual, corp delict);

- Colegiul CSJ a ignorat violarea dreptului condamnaților la interpret și nu s-a expus asupra tuturor alegațiilor părții apărării invocate în recursul ordinar declarat, cu referire la pct. 6) al alin. (1) al art. 427 CPP.

9. Judecând recursurile în anulare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, consfințește dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, stipulând în alin. (1) că *„orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”*.

În temeiul art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R. Moldova despre depunerea cererii.

Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată poate fi considerat încălcarea esențială a drepturilor și libertăților persoanei garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în baza prevederilor art. 457 alin. (3), 434 Cod de procedură penală, verifică legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform rechizitoriului Burlacu V. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 26, art. 42 alin. (2) și (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal*, după indicii calificativi: *prin acțiunile sale intenționate a pregătit, organizat și a săvârșit oferirea, promisiunea și darea prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, faptă săvârșită de două sau mai multe persoane*, iar Baglai I. de comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 26, art. 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal*, după indicii

calificativi: *prin acțiunile sale intenționate a contribuit prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la pregătirea și săvârșirea oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12.07.2016, Burlacu V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza **art. 26, art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal**, adică *pregătirea de săvârșirea infracțiunii în vederea promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia și art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, adică *promisiunea, oferirea și darea prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, iar Baglai I. în baza **art. 323 alin. (1) Cod penal**, adică *favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.**

Instanța de apel judecând apelurile declarate a respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., iar cele declarate de către procuror și avocații Mîța O., Ceachir A. și Filatov S. în numele inculpatului Burlacu V. au fost admise, fiind dispusă casarea sentinței în partea condamnării lui Baglai I. în baza **art. 323 alin. (1) Cod penal și aplicării pedepsei complementare lui Burlacu V. în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal**, cu pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri prin care lui Burlacu V. i-a fost fost numită, în baza **art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal**, cu aplicarea **art. 81 Cod penal**, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 4 000 unități convenționale, ceea ce constituie 80 000 lei, în rest dispozițiile sentinței contestate în privința lui Burlacu V. au fost menținute fără modificări.

Baglai I. a fost condamnată în baza **art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. 3 lit. a), a¹) Cod penal**, cu aplicarea prevederilor **art. 81 Cod penal**, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 4 000 unități convenționale ceea ce constituie 80 000 lei și în baza **art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal**, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 6000 unități convențional, ceea ce constituie 120 000 lei, iar în temeiul **art. 84 alin. (1) Cod penal**, pentru concurs de infracțiuni prin cumul partial al pedepselor numite i-a fost fixată pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 7 000 unități convenționale, ceea ce constituie 140 000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.07.2018, a fost constatată inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Mîța O., inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Ceachir A. și avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., împotriva deciziei instanței de apel din 10.04.2017, pe motiv că recursurile sunt vădit neîntemeiate.

Aplicând metoda confruntării argumentelor deciziei instanței de recurs din 18.07.2018 și argumentelor recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de recurs nu a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în recursurile declarate, nu a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile contestate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Astfel, au rămas fără elucidare erorile de drept comise de instanța de apel la judecarea cauzei, care au încălcat drepturile fundamentale ale condamnaților Burlacu V. și Baglai I., și anume dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 CȚEDO, ce constituie un viciu fundamental, și urmează a fi reparat la etapa examinării în instanța de apel, deoarece acesta se referă la aspectele de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că, instanța de fond și instanța de apel au comis erori de drept, care nu au fost elucidate de instanța de recurs ordinar, și anume:

1) deși, prin rechizitoriu Burlacu V. a fost pus sub învinuire pe două episoade, acțiunile acestuia au fost calificate ca o infracțiune unică, pe un capăt de învinuire (art. 26, art. 42 alin. (2) și (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal), prima instanță îl recunoaște vinovat și îl condamnă pe două capete de învinuire (pag. 19 a sentinței, vol. VIII), fără a-și motiva soluția în acest sens, eroare menținută și de către instanța de apel. Or, conform materialelor cauzei, pe parcursul examinării cauzei, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, învinuirea inculpatului Burlacu V. nu a fost modificată de către procuror, în sensul agravării conform prevederilor procesuale, pentru a fi incriminată și infracțiunea pe al doilea capăt de învinuire, prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Referitor la condamnată Baglai I., prima instanță a recalificat acțiunile acesteia din art. art. 26, art. 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, fără a constata fapta conform prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;*

2) instanța de apel rejudecând cauza, în partea descriptivă a deciziei constată că, „*instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Burlacu Vitalie în baza dispozițiilor art. art. 26, 42 alin. (2) și (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, (...), și a art. 42 alin. (2) și (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, (...)*”, fără a lua în considerație faptul că, prima instanță a exclus din acțiunile condamnatului prevederile art. art. 42 și 45 Cod penal, ca *participație*.

De asemenea, instanța de apel a reținut eroarea admisă de prima instanță, care a depășit limitele învinuirii conform rechizitoriului;

3) în continuare, instanța de apel rejudecând cauza menționează „Astfel, prin acțiunile sale intenționate cet. **Baglai Irina** a contribuit prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la pregătirea și săvârșirea oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale sau contrar acestora, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 26, art. 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 din. (3) lit. a) și lit. a¹) Cod penal și art. 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 din. (3) lit. a) și lit. a¹) Cod penal.”

În acest sens, Colegiul penal reține că, conform rechizitoriului, Baglai I. a fost învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, fapta fiind descrisă și prezentată ca o acțiune continuă, fără ca să fie încadrate juridic două acțiuni separate: ca faptă consumată și ca pregătire.

În sentință, prima instanță nu a depistat complicitatea condamnatei Baglai I. la comiterea infracțiunii, excluzând prevederile art. art. 26, 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b) Cod penal, și a recalificat fapta în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

În lipsa solicitării procurorului, instanța de apel, a condamnat-o pe Baglai I. cu aplicarea prevederilor art. art. 26 și 81 Cod penal, pe două capete de învinuire:

- art. 42 alin. (5), art. 26, art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal (*pregătirea de infracțiune*);

- art. 42 alin. (5), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal (*infracțiunea consumată*), depășind astfel limitele învinuirii.

Totodată, Colegiul penal reținând faptul că, instanța de apel a menținut, fără modificări, sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor condamnatului Burlacu V. (*fără complicitate*), constată că suntem în prezența unei situații contradictorii – când un inculpat este condamnat pentru participație, inclusiv complexă, iar cel de-al doilea inculpat fără o astfel de complicitate, dar pe una și aceeași faptă;

4) instanța de apel menținând dispozițiile sentinței a tolerat faptul, că partea descriptivă a sentinței contravine dispozitivului acesteia. În sentință, prima instanță, face o descriere a faptelor imputate, care s-au produs la 07 martie 2014 în Centrul "Furshette", în incinta cafe-barului „Fresh-Line”, amplasat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, unde a avut loc transmiterea mijloacelor bănești în sumă de 250 mii dolari SUA lui Cosovan Gh. și; încheierea, de către Baglai I. cu filiala Botanica a BC -Energbank" SA, a unui contract de locațiune a safeului metalic nr. xx, în care a plasat mijloacele financiare în sumă de 500 mii Euro. În suportul acestor circumstanțe de fapt, instanța a enumerat un șir de acte procesuale, inclusiv procese-verbale de percheziție, ridicare, examinare, recunoaștere ca corp delict, etc, a sumelor enunțate mai sus.

Însă, potrivit dispozitivului sentinței, instanța a dispus trecerea în folosul statului, în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, în afară de sumele de 250 000 dolari SUA și 500 000 Euro, și a mijloacelor financiare în sumă de 53 000 Euro, 153 310 dolari SUA și 48 900 ruble RUS, ridicate la 05 decembrie 2014 în cadrul

efectuării percheziției safeului metalic cu nr. xx deținut de către Baglai I., în filiala nr. xx de pe bd. Xxxxx a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA și recunoscute ca corpuri delictive prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22.12.2014.

În acest sens, Colegiul penal constată că, potrivit rechizitoriului lui Burlacu V. și Baglai I. nu le-a fost incriminată fapta privind deținerea mijloacelor financiare în safeul metalic cu nr. xx deținut de către Baglai I. în filiala nr. xx de pe bd. Xxxxx a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale”, iar aceste sume de bani ridicate la data de 05.12.2014 nu au fost prezentate în instanța de fond în vederea modificării învinuirii în sensul agravării conform prevederilor art. 326 Cod de procedură penală, și invocării acestor mijloace de bani, ca mijloace ce au tangență cu presupusa pregătire de comitere a infracțiunii.

Astfel, suntem în prezența încălcării, de către instanțele de judecată, a prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, potrivit căruia, (1) *Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.* (2) *Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.*

Astfel, încălcările de lege admise de instanța de apel și cea de recurs sunt erori judiciare de drept, care echivalează cu un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, ce au afectat hotărârile atacate și nu pot fi corectate în ordinea recursului în anulare, astfel, deciziile instanțelor de apel și de recurs în cauza dată urmează a fi casate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziilor atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), 454, 457 alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile în anulare, declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Burlacu Vitalie și ultimul, de avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatei Baglai Irina și ultima, casează total decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Burlacu Vitalie Xxxxx* și *Baglai Irina Xxxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Baglai Irina Xxxxx, urmează a fi eliberată din penitenciar, dacă în privința ei nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Publicată integral la *02 august 2019*.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecătorii

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Liliana Catan

Anatolie Țurcan

Victor Boico